

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416201020
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5416201020.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Rabčan, obecné služby, so sídlom v Rabči, Rabčická 334, IČO: 35 996 129, práv. zast.: JUDr. Michal Brož, advokát, Q., A. C. X, proti žalovaným: 1/ A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. F. XX, 2/Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, práv. zast.: JUDr. O. Q., advokátka so sídlom v Z., S. Z. XX, intervenient na strane žalovaného v 2/ rade: AIG Europe Limited, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom v Bratislave, AC Diplomat, Palisády 29, IČO: 47 241 128, práv. zast.: Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 9, IČO: 35 886 625, o náhradu škody 209.572,81 eur s príslušenstvom , o odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7C/23/2016-569 zo dňa 6. februára 2020, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým medzitýmnym rozsudkom určil, že zodpovednosť žalovaného 2/ za škodu v zmysle uplatneného nároku nie je daná.

Žalobou doručenou súdu dňa 06.04.2016 žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade na zaplatenie sumy 209.572,81 eur s prísl. spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne z dlžnej sumy odo dňa 05.04.2016 do zaplatenia, a to tak, že plnením jedného žalovaného zaniká povinnosť plnenia druhému žalovanému. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie trov konania a trov právneho zastúpenia.

Súd vo veci rozhodol dňa 11.01.2017 medzitýmnym rozsudkom a to tak, že určil, že zodpovednosť žalovaných v I. a II. rade za škodu v zmysle uplatneného nároku je daná.

Proti uvedenému medzitýmnemu rozsudku podal odvolanie žalovaný v 2/ rade dňa 27.02.2017 prostredníctvom právneho zástupcu. Dňa 02.03.2017 bolo súdu doručené odvolanie intervenienta na strane žalovaného v 2/ rade prostredníctvom právneho zástupcu. Spis bol dňa 13.04.2017 zaslaný Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o podaných odvolaniach. Krajský súd v Žiline dňa 26.09.2017 rozhodol rozsudkom, ktorým medzitýmnym rozsudkom okresného súdu potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Dňa 16.11.2017 bolo súdu doručené dovolanie žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.09.2017 sp. zn. 5Co/124/2017. Dňa 16.02.2018 bol spis zaslaný na Najvyšší súd SR za účelom rozhodnutia o podanom dovolaní. Najvyšší súd SR dňa 25.09.2019 rozhodol o podanom dovolaní žalovaného v 2/ rade uznesením sp. zn. 4Cdo 26/2018 zo dňa 25.09.2019, a to tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.09.2017 sp. zn. 5Co/124/2017 a medzitýmnym rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 11.01.2017 č.k. 7C/23/2016-422 v časti, v ktorej rozhodol, že zodpovednosť žalovaného 2/ za škodu je daná, zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Dolný Kubín na ďalšie konanie. Dovolací súd konštatoval, že záver, že žalovaný v rade 2/ ako poisťovateľ zodpovedá priamo

poškodenému za škodu spôsobenú vykonávaním činnosti finančného sprostredkovania žalovaným v rade 1/ ako viazaným finančným agentom spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a preto zrušil dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a rovnakou vadou postihnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomu korešpondujúcej časti a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že sudy oboch nižších inštancií sú právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení viazaní. Dovolací súd teda svojím rozhodnutím zrušil citované rozhodnutia pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2/ rade.

Okresný súd vo veci vytýčil pojednávanie, a to na deň 06.02.2020. V danom prípade súd prvej inštancie bol viazaný rozhodnutím dovolacieho súdu, resp. dovolacím súdom vysloveným právnym názorom a to, že u žalovaného v 2/ rade je nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Pokiaľ teda súd rozhodoval medzitýmny rozsudkom na návrh žalobcu a tento návrh žalobca nezobral ani po rozhodnutí dovolacieho súdu späť, musel súd prvej inštancie v časti ohľadne žalovaného 2/ rozhodnúť, že zodpovednosť žalovaného 2/ za škodu v zmysle uplatneného nároku nie je daná, pretože v tejto konkrétnej veci je súd prvej inštancie už viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveného v citovanom uznesení 4Cdo 26/2018.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný 1/ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalobca sa domnieva, že ako VFA žalovaný 1/ urobil chybu pri dojednávaní PZ č. 5720057759, s čím žalovaný 1/ nesúhlasí. Prehlasuje, že poisťná zmluva bola podpísaná bez nátlaku a dobrovoľne. Klient si mal uplatniť nárok na náhradu škody podľa § 420 OZ nie z PZ ale z poistenia zodpovednosti vybavenia kotolne podľa subjektívnej zodpovednosti zákona 513/1992 Zb. ako vedomé spôsobenie škody. Škoda na daných budovách nevznikla výpadkom elektriny na budovách, ale výpadkom elektriny na zariadení kotolne a následným nekontrolovaným požiarom pre zlú obsluhu.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, keď súd mal rozhodnúť v prípade, že dospel k záveru, že žalovaný 2/ nie je v konaní pasívne vecne legitímovaný rozsudkom, ktorým žalobu voči nemu zamietne. Nie je možné rozhodnúť medzitýmny rozsudkom o základe uplatneného procesného nároku negatívne, t. j. tak, že základ uplatneného nároku nie je daný. Má za to, že súd mal z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ v konaní žalobu zamietnuť. Rovnako tak namieťa, že vo výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie absentuje výrok o náhrade trov konania, keď súd prvej inštancie mal o povinnosti náhrady trov konania samostatným výrokom rozhodnúť a ich náhradu priznať v zmysle ust. § 255 CSP úspešnej sporovej strane alebo mal samostatným výrokom rozhodnúť tak, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku (§ 262 ods. 3 CSP). Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alternatívne aby ho zmenil tak, že žalobu voči žalovanému 2/ zamietne a priznal žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalovaného 1/ vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že dôrazne popiera, že by žalovaného 1/ zavádzal s cieľom vyvinúť sa zo zodpovednosti. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/26/2018 zo dňa 25.09.2017 z ktorého vyplýva, že poškodený nemá priamy nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi osoby škodcu. Domnieva sa, že odvolanie je podané neoprávnenou osobou.

5. Intervenient na strane žalovaného 2/ sa k odvolaniu žalovaného 2/ vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu nasledovne. Dovolací súd vo svojom uznesení NS SR konštatoval, že zodpovednosť žalovaného v 2. rade nie je daná, a to z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2. rade. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že Okresný súd Dolný Kubín je viazaný uznesením NS SR. Právny zástupca intervenienta na strane žalovaného v 2. rade uvádza, že právny názor Okresného súdu Dolný Kubín, ktorý uvádza v rozsudku nie je správny. Právny zástupca intervenienta na strane žalovaného v 2. rade uvádza, že Okresný súd mal rozhodnúť tak, že žalobu voči žalovanému v 2. rade zamieťa, a to vzhľadom na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov a nie tak, že za zodpovednosť žalovaného v 2. rade za škodu v zmysle uplatneného nároku nie je daná. Takisto je potrebné poukázať na skutočnosť, a to opätovne s odvolaním sa na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov, že nie je možné aby súd rozhodol medzitýmny rozsudkom o základe nároku záporne (zodpovednosť uplatneného nároku voči žalovanému v 2. rade nie je daná). Je toho názoru, že v prípade, ak je žaloba zamietnutá voči strane sporu, v tom prípade je oprávnenou požiadavkou, aby súd rozhodol aj o trovách konania v zmysle § 255

zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. S odkazom na vyššie uvádzané skutočnosti a skutočnosti uvádzané žalovaným v 2. rade v odvolaní žalovaného v 2. rade žiada odvolací súd, aby rozhodol tak, že: Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn.: 7C/23/2016-569 zo dňa 06.02.2020 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alternatívne aby Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn.: 7C/23/2016-569 zo dňa 06.02.2020 zmenil tak, že žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietla a prizná žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaný 1/ uviedol, že odmieta tvrdenie žalovaného 2/, že žalovaný 1/ nesprávne vyhodnotil vzniknutú situáciu, že žalovaný 2/ sa chce vyviníť z celého prípadu. Tiež odmieta, že by odvolanie žalovaného 1/ bolo podané neoprávnenou osobou.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania boli podané účastníkmi konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojitosti s ust. § 391 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu do ktorého právomoci vec patrí.

10. Odvolací súd v prvom rade dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/26/2018 zo dňa 25. septembra 2019, v ktorom konštatoval, že záver, že žalovaný v rade 2/ ako poisťovateľ zodpovedá priamo poškodenému za škodu spôsobenú vykonávaním činnosti finančného sprostredkovania žalovaným v rade 1/ ako viazaným finančným agentom spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a preto zrušil dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a rovnakou vadou postihnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomu korešpondujúcej časti a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súdy oboch nižších inštancií sú právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v uznesení viazaní. Dovolací súd teda svojím rozhodnutím zrušil citované rozhodnutia pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2/ rade.

11. Dovolací súd okrem spomínaného uviedol, že otázka spoluzodpovednosti poškodeného na spôsobenej škode tvorí základ nároku na náhradu škody a možno ju riešiť len v medzitimnom rozsudku. Ďalším rozhodnutím okresného súdu po zrušení a vrátení veci bol medzitimny rozsudok, ktorým v intenciách zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR určil, že zodpovednosť žalovaného 2/ za škodu v zmysle uplatneného nároku nie je daná. Medzitimným rozsudkom teda nerozhodoval o otázke spoluzodpovednosti poškodeného na spôsobenej škode, ktorý tvorí základ nároku na náhradu škody.

12. Odvolací súd sa domnieva, že v danom prípade, po konštatovaní Najvyššieho súdu SR o neexistencii pasívnej vecnej legitímácii žalovaného 2/ a vzhľadom na viazanosť právneho názoru Najvyššieho súdu SR ako vyššej súdnej authority, mal okresný súd postupovať tak, že žalobu voči žalovanému 2/ zamietne. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno rozhodnúť medzitimným rozsudkom o základe uplatneného procesného nároku negatívne, t. j. tak, že základ uplatneného nároku nie je daný.

13. Odvolací súd tiež dáva za pravdu žalovanému 2/, ktorý poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 02. 2015, sp. zn. 4Cdo 358/2013, ktorý uviedol, že Medzitimny rozsudok predstavuje rozsudok o základe uplatneného nároku. Súdna prax už v minulosti dospela k záveru, že za základ prejednávanej veci, o ktorom súd môže rozhodnúť medzitimným rozsudkom, je potrebné spravidla považovať všetky sporné otázky vyplývajúce z uplatňovaného návrhu, ktoré musí súd posúdiť, ak má o veci rozhodnúť s výnimkou výšky nároku. Rozhodnutie veci je v prvom rade rozhodnutím o skutkovom základe sporu, ktorým je uplatnený nárok charakterizovaný a z ktorého sa odvíja právne posúdenie základu veci. Ide o všetky skutkové a právne otázky, od ktorých posúdenia závisí výška uplatneného nároku s výnimkou okolností, ktoré sa týkajú samotnej výšky nároku. Treba zdôrazniť, že je možné

rozhodnúť iba kladným medzitýmny rozsudkom, t.j., že je nárok opodstatnený (daný). Ak prichádza do úvahy záporný medzitýmny rozsudok, je potrebné žalobu zamietnuť.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojitosti s ust. § 391 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou okresného súdu bude procesne sa vysporiadať s pasívnou vecnou legitimáciou žalovaného 2/ v intenciách zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)